

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ecloga. VI. Litigivm. Astilvs. Lycidas. Mnasyivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Sterne solum ne forte rigo penetrabile corpus
 Vrat, & interno vastet pecuaria morbo.
 Plura quidem monuisse uelim, nam plura supersunt.
 Sed iam sera dies cadit, & iam sole fugato
 Frigidus aestuas impellit noctifer horas.

ECLOGA. VI. LITIGIVM.
 ASTILVS. LYCIDAS.
 MNASYLVS.

Erus ades Lycida, mō Nyctilus et puer Alcō As
 f Certauere sub his alterno carmine ramis
 Iudice me, sed non sine pignore, Nyctilus hœdos
 Iuncta matre dedit, catulum dedit ille læne,
 Iurauitq; genus, sed substulit omnia uictor.
 Nyctilon ut cantu rudis exuperauerit Alcon.
 Astile credibile est ut uincat Acantida cornix. Ly.
 Vocalem superet si dirus Aedona bubo.
 Te partiar Crotale, qua nunc ego maceror una. As.
 Si magis aut docili calamorum Nyctilus arte,
 Aut cantu magis est quàm uultu proximus illi.
 Iam nunc decipior te iudice, pallidus alter Ly.
 Venit, & hirsuta spinosior histrice barba.
 Candidus alter erat, læuiq; decentior ouo.
 Et ridens oculis crinemq; simillimus auro,
 Qui dici posset si non cantaret Apollo.
 O' Lycida si quis tibi carminis usus adesset. As.
 Tu quoq; laudatum posse Alcona probare.
 Vis igitur quoniam nec nobis improbe par es, Ly.
 Ipse tuos index calamos committere nostris?

LITIGIVM.

Vis conferre manus? ueniat uel arbiter Alcon. As.
 Vincere tu quenquam? uel te certamine quisquam
 Dignetur? qui uix stillantes arida uoces
 Rumpis, & expellis male singultantia uerba?
 Fingas plura licet (nec enim potes) improbe uerba Ly.
 Exprobare mihi, sicut tibi multa Lycotas.
 Sed quid opus uana consumere tempora lite?
 Ecce uenit Mnasyllus, erit (nisi forte recusas)
 Arbiter, insta nunc non credulus improbe uerbis.
 Malueram fateor uel praedam nactus abire, Ast.
 Quam tibi certanti partem committere uocis.
 Nec tamen hoc impune feres, en aspicias illum
 Candida qui medius cubat inter lilia ceruum,
 Quamuis hunc petale mea diligat accipe uictor.
 Scit frenos, scit ferre iugum, sequiturq; uocantem
 Credulus, & mensae non improba porrigit ora.
 Aspicias ut fruticat late caput? utq; sub ipsis
 Cornibus, & tereti lucent redimacula collo?
 Aspicias ut niueo frons irretita capistro
 Lucet? & a dorso quae totam circuit album.
 Alternat uitreas lateralis cingula bullas?
 Cornua subtiles, ramosaq; tempora molles
 Implicuere rose, rutiloq; monilia torque
 Extrema ceruice notant, ubi pendulus apri
 Dens sedet, & niuea distinguit pectora luna.
 Hunc ego qualemcunque uides in ualle paciscor
 Pendere, dum sciat hic se non sine pignore uinci.
 Terreri Mnasyllae suo me munere credit? Ly.
 Aspice quam timeam, genus est (ut scitis) equarum
 Non iugale mihi, quarum de sanguine ponam

Velocem Petasom, qui gramina matre relictâ
 Nunc primum teneris libauit dentibus, illi
 Pes leuis, adductum latus, excelcissima ceruix,
 Terga sedent, micat acre caput, sine pondere ceruix,
 Et tornata breui substringitur ungula cornu.
 Ungula quæ uiridific exultauit in aruo,
 Tangeret ut fragiles, sed non curuaret aristas.
 Hunc dare si uincat siluestria numina iuro.
 Et uacat, & uestros cantus audire iuuabit. Mn.
 Iudice me sane contendite si libet. istic
 Protinus ecce torum fecere sub ilice musæ.
 Sed ne uicini nobis sonus obstrepat amnis,
 Gramina linquamus, ripamq; uolubilis undæ.
 Namq; sub exeso raucum mihi pumice lymphæ
 Respondent, & obest arguti glareæ riui.
 Si placet antra magis, uicinaq; saxa petamus. As.
 Saxa quibus uiridis stillanti uellere muscus
 Dependet, scopulisq; cauum sinu antibus arcum
 Imminet, exesa ueluti testudine concha.
 Venimus & tacito sonitum tutabimur antro. Mn.
 Seu residerelibet, dabit ecce sedilia tophus.
 Ponere seu cubitum, melior uiret herba tapetis.
 Nunc mihi seposita reddantur carmina lite.
 Nam uicibus teneros malim cantetis amores.
 Astile tu Petalem, Lycida tu Phyllida lauda.
 Tu modo (nos illis iam nunc Mnasye precamur) Ly.
 Auribus excipias, quibus hunc, & Acantida nuper
 Diceris in silua iudex audisse Thalea.
 Non equidem possum cum prouocet iste tacere. As.
 Rumpor enim merito, nihil hic nisi iurgia querit.

TEMPLVM.

Audiat, aut dicat quoniam cupit, hoc mihi certe
 Dulce satis fuerit Lycidam expectare trementem,
 Dum te stante palam sua crimina pallidus audit.
 Me puto uicinus Stimcon, me proximus Aegon Ly.
 Hos inter frutices tacite risere uolentem
 Oscula cum tenero simulare uirilia Mopso.
 Fortior o' utinam nondum, Mnasyllus adesset. As.
 Efficerem nec te quisquam tibi turpior esset.
 Quid furitis? quæ uos insania tendere iussit? Mn.
 Si uicibus certare placet, sed non ego uobis
 Arbitr, hoc alius possit discernere iudex.
 Et uenit ecce Mycon, uenit & uicinus Iolas.
 Litibus hi uestris poterunt imponere finem.

ECLOGA. VII. TEMPLVM
 LYCOTAS ET CORYDON.

Entus ab urbe uenis Corydon, uigesima certe
 l Nox fuit, ut nostræ cupiunt te cernere siluæ.
 Et tua moerentes expectant iubila tauri.
 O' piger o' duro iam durior ore Lycota. Co.
 Qui ueteres fagos, noua quàm spectacula manis
 Cernere, quæ patula iuuenis deus edit arena,
 Mirabar quæ causa foret tibi tanta morandi. Ly.
 Cur tua cessaret taciturnis fistula siluis,
 Et solus Stimcon cæneret pallente corymbo.
 Quem sine te mœsti tenero donauimus hædo.
 Nam dum lentus abes lustrauit ouilia Tyrsis.
 Iussit & arguta iuuenes certare acuta.